

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 10C/436/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207587
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812207587.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Alpenstrasse 2, CH - 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, AK Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava. proti žalovanej: L. I., M.. XX.XX.XXXX, Q. W. Č.. XXX, XXX XX F. Ž.I., o zaplatenie sumy 1 659,20 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 178,31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 228,31 eur od 21.2.2011 do 28.4.2011, zo sumy 1 178,31 eur od 29.4.2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce za zaplateného súdneho poplatok vo výške 41,79 eur a na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jána Šoltésa trovy právneho zastúpenia vo výške 79,63 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou na tunajší súd dňa 27.7.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1 503,82 eur, zmluvnej pokuty vo výške 155,38 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % p.a. z dlžnej sumy 1 553,82 eur od 21.2.2011 eur do 29.4.2011, zo sumy 1 503,82 eur od 30.4.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že právny predchodca spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná uzatvorili zmluvu o pôžičke č. 7024982 dňa 9.2.2007 a žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2 386,78 eur, ktorý sa zaviazala uhradiť formou 48 pravidelných mesačných splátok s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.2.2011. Žalovaná svoj záväzok nespĺnila včas a dostala sa do omeškania. Žalobcovi tak vzniklo právo požadovať od žalovanej zaplatenie zmluvnej pokuty. Po postúpení pohľadávky žalovaná uhradila časť dlžnej sumy a to vo výške 50,- eur dňa 29.4.2011. Na základe zmluvy o postúpení zo dňa 10.3.2011 uzatvorenej medzi spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Debt Finance AG ako postupníkom bola pohľadávka voči žalovanej vo výške dlžnej istiny 1 553,82 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou postúpená na žalobcu.

Žalovaná so žalobou súhlasila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to zmluvou o poskytnutí expres pôžičky zo dňa 13.2.2007, prehľadom úhrad k zmluve č. 7024982, Všeobecnými

obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 16.9.2013, vylúčením žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Soločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzatvorili dňa 13.2.2007 zmluvu o expres pôžičke č. 7024982, pričom predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 40 000,- Sk, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť počas doby 4 rokov pri výške mesačnej splátky 1 498,- Sk. Žalovaná prehlásila, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámila s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzala ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. V zmluve o pôžičke medzi účastníkmi konanie neboli dohodnuté žiadne poplatky a ani ročná úroková sadzba. V zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011 uzatvorenou medzi spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG, spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanej spoločnosti Intrum Justitia Debt Finance AG ako postupníkovi.

Podľa čl. 2 bodu 2.1, 2.2 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „Podmienky“), tieto Podmienky upravujú vybrané vzťahy medzi klientom na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti so službou a jej poskytnutím na základe uzatvorenia zmluvy a pri uplatňovaní práv a plnení povinností vyplývajúcich zo zmluvy a povinným na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti s uspokojením alebo domáhaním sa uspokojenia zabezpečovanej pohľadávky spoločnosťou, ak klient nespĺni zabezpečovanú pohľadávku riadne a včas.

Tieto Podmienky sú prílohou zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť a určujú časť obsahu zmluvy, pokiaľ v zmluve nie je výslovne uvedené inak. V prípade rozporu medzi ustanoveniami zmluvy, Podmienok a VOP, majú prednosť ustanovenia dokumentov v poradí uvedenom v tejto vete (bod 2.3 a 2.4 Podmienok).

Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo v Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. (čl. 6 bod 6.1 - 6.4 VOP).

V zmysle čl. 12 bod 12.2 VOP, spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. V 30- ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

Podľa čl. 12 bod 12.3 VOP, v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % denne za každý aj začatý deň omeškania. Sankčný úrok je splatný na výzvu spoločnosti.

Zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti (čl. 13 bod 13.1 VOP).

Podľa čl. 15 bod 15.7 VOP, právne vzťahy, ktoré vznikli na základe zmluvy a zmluvy o zabezpečení sa riadia právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Z predloženého prehľadu úhrad na zmluve č. 7024982 súd zistil, že žalovaná pred postúpením pohľadávky na žalobcu v prospech pôvodného veriteľa uhradila finančné prostriedky v celkovej výške 99,45 eur.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 20.5.2013 uviedol, že pohľadávka v čase postúpenia pozostávala z istiny v sume 1 503,82 eur, zmluvnej pokuty v sume 155,38 eur. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1 327,76 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 48 pravidelných mesačných splátkach, termín prvej splátky bol dňa 20.3.2007 a poslednej dňa 20.2.2011. Žalovaná úver nesplatila ani ku dňu splatnosti poslednej splátky, preto odo dňa 21.2.2011 bola voči žalobcovi v meškaní so zaplatením dlžnej sumy 1 503,82 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že záväzok neplnila z dôvodu, že bola nezamestnaná. Chce sa spojiť so žalobcom, aby sa dohodli na splátkovom kalendári.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyselnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „ Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 544 ods. 1. Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, ktoré postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade

ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že predmetnú zmluvu o pôžičke je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Táto zmluva nie je len spotrebiteľskou zmluvou, ale v zmysle § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, je aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Zákon o spotrebiteľskom úvere vymedzuje základné náležitosti zmluvy o úvere v § 4, pričom ak v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (písm. g)). V prípade, ak v zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, veriteľ je oprávnený požadovať od odberateľa - spotrebiteľa poplatky a úroky iba v prípade, ak v zmluve sú uvedené údaje o výške úrokov a poplatkov. Nesplnenie tejto zákonnej povinnosti je spojené so sankciou nepriznania v zmluve neuvedených úrokov a poplatkov.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 1 327,76 eur (40 000,- Sk), ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 48 splátkach, pričom v zmysle všeobecných obchodných podmienok termín splatnosti prvej splátky bol dňa 20.3.2007.

Zmluva o pôžičke neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a preto je takáto zmluva v zmysle § 4 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch považovaná za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov.

Súd mal ďalej za preukázané, že žalovaná v prospech pôvodného veriteľa a to ešte pred postúpením pohľadávky na žalobcu, uhradila finančné prostriedky vo výške 99,45 eur a po postúpení pohľadávky žalobcovi uhradila finančné prostriedky vo výške 50,- eur. Celkovo teda žalovaná splatila poskytnutú pôžičku vo výške 149,45 eur. Vzhľadom na uvedené, je žalovaná povinná na istine poskytnutej pôžičky zaplatiť žalobcovi ešte sumu 1 178,31 eur. V tejto časti uplatneného nároku žalobcom súd považoval žalobu za dôvodnú.

Žalobca si ďalej uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 155,38 eur v súlade s čl. 12 bod 12.2 VOP, podľa ktorého je spoločnosť oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

V tejto časti uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle Všeobecných obchodných podmienok, súd tento považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v

Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre prípad omeškania klienta so zaplatením ktorejkoľvek jednotlivjej splátky bez ohľadu na dĺžku omeškania, teda bola jednotne určená neberúc do úvahy časové hľadisko omeškania, pričom za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) bol dohodnutý aj ďalší postih v podobe sankčného úroku v zmysle čl. 12 bod 12.3 Všeobecných obchodných podmienok.

Súd ďalej poukazuje, že Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, už v minulosti judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. O netransparentnú doložku ide aj vtedy, ak dodávateľ niektoré časti zmluvy, resp. zmluvné podmienky uvedie menším písmom. Spotrebiteľ sa môže domnievať, že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až taký dôležitý význam. Aj v danom prípade pôvodnému veriteľovi mal v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú písané oveľa menším písmom ako samotný text zmluvy, vzniknúť nárok na zaplatenie vyššie uvedenej zmluvnej pokuty.

Súd ešte podotýka, že žalovaná ako spotrebiteľ pri uzatváraní predmetnej zmluvy, podpisom tejto zmluvy prehlásila, že bola oboznámená so všeobecnými obchodnými podmienkami, že s nimi súhlasí, nemá voči nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom aj text tohto vyhlásenia žalovanej, ktorý je súčasťou zmluvy o poskytnutí pôžičky, je napísaný menším písmom, ako ostatné ustanovenia zmluvy. Súd je tiež toho názoru, že takto dohodnutý nárok na zaplatenia zmluvnej pokuty a to s odkazom na všeobecné obchodné podmienky ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nie je ani individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou, nakoľko takáto zmluvná podmienka je zakomponovaná do textu všeobecných obchodných podmienok v čl.12, pričom žalovaná pri podpise zmluvy nebola s touto zmluvnou podmienkou individuálne oboznámená a absentuje aj samotný úkon zo strany žalovanej, ktorým by túto zmluvnú podmienku akceptovala a prejavila súhlas s jej uplatnením v prípade ak nastanú predpokladané okolnosti pre jej uplatnenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní iba za čiastočne dôvodný a to pokiaľ sa jedná o nesplatenú časť istiny poskytnutej pôžičky vo výške 1 178,31 eur a v tejto časti žalobe vyhovel. Čo do zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca si žalobou uplatňuje nárok na úrok z omeškania počnúc dňom 21.1.2011, t.j. dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej splátky. Týmto dňom sa žalovaná dostala do omeškania s plnením celej poskytnutej pôžičky. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. ku dňu 21.2.2011, bola 1 % ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 22.1.2011 bola teda 9 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 9 % ročne, po zohľadnení čiastočnej úhrady pohľadávky žalovanou dňa 29.4.2011 vo výške 50,- eur, zo sumy 1 228,31 eur od 21.2.2011 do 28.4.2011 a zo sumy 1 178,31 eur od 29.4.2011 do zaplatenia.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V predmetnej veci súd žalobu v časti o zaplatenie 480,89 eur s prísl. zamietol a žalobe v časti o zaplatenie sumy 1 178,31 eur s prísl. vyhovel. Vzhľadom na uvedené mala žalovaná úspech vo výške 29 % a žalobca vo výške 71 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu (71% - 29%), žalobcovi vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 42 % z jeho celkových priznaných trov konania.

Trovy konania na strane žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný žalobný návrh vo výške 99,50 eur a z priznaných trov právneho zastúpenia vo výške 189,60 eur podľa vyčíslenia trov právneho zastúpenia v žalobnom návrhu.

Súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 189,60 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 171,29 eur s DPH podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania 71,37 eur
- písomné podanie na súd - žalobný návrh zo dňa 27.7.2012 71,37 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 18,31 eur s DPH podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - režijný paušál rok 2012 - 2 x 7,63.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Vzhľadom na pomer úspechu v tomto konaní žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42 %. Súd preto žalovaného zaviazal na zaplatenie trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 41,79 eur (42 % zo sumy 99,50 eur) a trov právneho zastúpenia vo výške 79,63 eur (42 % zo sumy 189,60 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.